

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 18 Απριλίου 2018, με την εξής σύνθεση : Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Πρόεδρος, Ιωάννης Σαρμάς και Αγγελική Μαυρουδή, Αντιπρόεδροι, Γεώργιος Βοΐλης, Μαρία Αθανασοπούλου, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Σταμάτιος Πουλής, Δημήτριος Πέππας, Αγγελική Μυλωνά, Στυλιανός Λεντιδάκης, Βιργινία Σκεύη, Δέσποινα Τζούμα, Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Αργυρώ Μαυρομμάτη (εισηγήτρια), Κωνσταντίνος Κρέπης και Γεωργία Παπαναγοπούλου, Σύμβουλοι. Επίσης μετείχαν οι Σύμβουλοι Βασιλική Προβίδη, Ασημίνα Σακελλαρίου, Ευαγγελία Σεραφή, Ειρήνη Κατσικέρη και Νεκταρία Δουλιανάκη, ως αναπληρωματικά μέλη. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Αντώνιος Νικητάκης, Επίτροπος Επικρατείας, κωλυομένης της Γενικής Επιτροπής της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Χρυσούλας Καραμαδούκη.

Για να δικάσει την από 6 Ιουνίου 2016 (Α.Β.Δ. .../7.6.2016) αίτηση, για αναίρεση της 646/2016 οριστικής απόφασης του V Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της του ..., κατοίκου ... (οδός ..., αρ. ...), η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Όλγας Αγγελοπούλου (Α.Μ./Δ.Σ.Α. 20393).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός των Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια του Νομικού Συμβούλου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη.

Με τη .../2.7.2014 πράξη του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Οικονομικού 3α του Γενικού Επιτελείου Στρατού καταλογίστηκε η ήδη αναιρεσείουσα, Ταγματάρχης Υγειονομικού Ιατρών (Υ.Ι.) ε.α., με το ποσό των 31.107,10 ευρώ, για την αποκατάσταση ισόποσης ζημίας που φέρεται ότι υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο, λόγω παραίτησής της από τις Ένοπλες Δυνάμεις, πριν από τη συμπλήρωση του προβλεπόμενου χρόνου υποχρεωτικής παραμονής σ' αυτές.

Με την αναιρεσιβαλλόμενη 646/2016 απόφαση του V Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου απορρίφθηκε η έφεσή της κατά της ανωτέρω καταλογιστικής πράξης.

Με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η αναίρεση της προαναφερόμενης απόφασης του V Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε :

Την πληρεξούσια δικηγόρο της αναιρεσείουσας, η οποία, αφού δήλωσε ότι διορθώνει το επώνυμο της αναιρεσείουσας από «...», όπως εσφαλμένα έχει αναγραφεί στην ένδικη αίτηση, στο ορθό «...», ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης.

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης. Και

Τον Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την παραδοχή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με παρόντα τα τακτικά μέλη που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από το Σύμβουλο Γεώργιο Βοΐλη, που είχε κώλυμα (άρθρα 11 παρ. 2 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981), καθώς και τη Σύμβουλο Γεωργία Παπαναγοπούλου, που αποχώρησε από τη διάσκεψη, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1968/1991.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

Αποφάσισε τα εξής:

I. Η υπό κρίση αίτηση, όπως οι λόγοι αυτής αναπτύσσονται με το από 23.4.2018 υπόμνημα, για την οποία έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (με το διπλότυπο είσπραξης ..., Σειρά Θ', ... της Δ.Ο.Υ. ... και έντυπο παράβολο Δημοσίου Σειράς Α' ... για συμπλήρωση), έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα. Επομένως, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατά το βάσιμο των λόγων της.

II. Με την αίτηση αυτή, η αναιρεσείουσα προβάλλει ως λόγους αναίρεσης α) εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελή εφαρμογή του διέποντος την επίδικη υπόθεση νόμου και β) παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, με την ειδικότερη αιτίαση της έλλειψης νόμιμης βάσης, λόγω αντιφατικών αιτιολογιών.

III. Στο Σύνταγμα ορίζεται ότι καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας (άρθρο 5 παρ. 1), ότι η εργασία αποτελεί δικαίωμα που προστατεύεται από το Κράτος (άρθρο 22 παρ. 1) και ότι οποιαδήποτε μορφή

αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται (άρθρο 22 παρ. 4). Με τις συνταγματικές αυτές διατάξεις κατοχυρώνεται, ως ατομικό δικαίωμα, η προσωπική και η οικονομική ελευθερία, καθώς και το δικαίωμα προς εργασία (εξαρτημένη ή ανεξάρτητη), υπό την έννοια ότι καθένας έχει την ελευθερία επιλογής της εργασίας του και την ελευθερία αλλαγής αυτής (επαγγέλματος), ενώ κατοχυρώνεται και το δικαίωμα της αρνητικής ελευθερίας της εργασίας, δια της απαγορεύσεως οποιασδήποτε μορφής αναγκαστικής εργασίας. Στην άσκηση της ελευθερίας αυτής και στην απόλαυση του οικείου δικαιώματος είναι θεμιτοί οι νομοθετικοί περιορισμοί, οι οποίοι όμως, για να είναι συνταγματικώς επιτρεπτοί, πρέπει να δικαιολογούνται από αποχρώντες λόγους δημοσίου συμφέροντος, να τίθενται με αντικειμενικά κριτήρια και να είναι τέτοιας έντασης, ώστε να μην θίγεται ο πυρήνας του προστατευόμενου ατομικού δικαιώματος. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος), οι θεσπιζόμενοι από τον κοινό νομοθέτη περιορισμοί του πληττομένου ατομικού δικαιώματος πρέπει να είναι πρόσφοροι, εύλογοι και αναγκαίοι για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με άλλο, λιγότερο επαχθή τρόπο. Σε αντίθετη περίπτωση, αν το επιβαλλόμενο μέτρο είναι τέτοιας έντασης και διάρκειας που υπερακοντίζει καταδήλως τον επιδιωκόμενο σκοπό ή, κατά τη στάθμιση των αντικρουόμενων συμφερόντων, η θυσία που απαιτείται από τον πολίτη είναι ιδιαιτέρως δυσανάλογη, σε σχέση με την εξυπηρέτηση του δημοσίου αυτού σκοπού, η σχετική διάταξη που το προβλέπει αντίκειται στην ως άνω συνταγματική αρχή και είναι, ως εκ τούτου, ανίσχυρη.

IV. Με τις διατάξεις του άρθρου 64 του ν.δ/τος 1400/1973 «Αξιωματικοί

Ενόπλων Δυνάμεων. Υπηρεσιακή κατάσταση» (Α' 114), όπως έχουν αντικατασταθεί με αυτές του άρθρου 1 του ν. 3257/2004 (Α' 143), ορίζεται ότι:

«1. Οι απόφοιτοι από τα Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Σ.Ε.Ι.) και τη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων (Σ.Σ.Α.Σ.) αξιωματικοί αναλαμβάνουν, από την ονομασία τους ως Ανθυπολοχαγών, Σημαιοφόρων ή Ανθυποσημηναγών, υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις (Ε.Δ.) για χρόνο διπλάσιο των ετών φοίτησής τους, όπως αυτά καθορίζονται από τους Οργανισμούς των Α.Σ.Ε.Ι. και τη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων (Σ.Σ.Α.Σ.). (...) 3. Αξιωματικοί που αποστέλλονται από την υπηρεσία τους στο εξωτερικό για εκπαίδευση για περίοδο μεγαλύτερη των έξι μηνών αναλαμβάνουν υποχρέωση παραμονής στις Ε.Δ. για χρόνο διπλάσιο του χρόνου φοίτησης, σε καμία όμως περίπτωση λιγότερο από δύο έτη. (...)

6. Αξιωματικοί που λαμβάνουν εκπαιδευτική άδεια για το εσωτερικό ή το εξωτερικό για χρόνο μεγαλύτερο των έξι μηνών αναλαμβάνουν υποχρέωση παραμονής στις Ε.Δ. για χρόνο διπλάσιο του χρόνου της άδειας και των τυχόν παρατάσεων αυτής. 7. Αξιωματικοί του υγειονομικού σώματος, που αποκτούν με μέριμνα της υπηρεσίας εξειδίκευση, αναλαμβάνουν υποχρέωση παραμονής στις Ε.Δ. για πέντε επιπλέον έτη. 7. (...) 15. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στις παραγράφους 3 έως και 8 υπολογίζονται μετά τη λήξη της εκπαίδευσης που δημιούργησε την υποχρέωση και προστίθενται στην αρχική υποχρέωση των παραγράφων 1 και 2. Ο χρόνος εκπαίδευσης δεν προσμετράται για τη συμπλήρωση της αναλαμβανόμενης υποχρέωσης. 16. Όσοι εξέρχονται από το στράτευμα, λόγω παραίτησης ή απόταξης ή λόγω υποβολής ειδικής έκθεσης αποστρατείας (...), υποχρεούνται να καταβάλουν υπέρ του Δημοσίου

αποζημίωση ίση με το γινόμενο του βασικού μισθού του κατεχομένου βαθμού επί τους υπολειπόμενους μήνες υποχρεωτικής παραμονής στο στράτευμα, (...)

17. Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται για όσους εξέρχονται για λόγους υγείας».

V. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 3257/2004 (Α' 143) «Η Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτικής (Σ.Α.Ν.) είναι Ανώτατο Στρατιωτικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα (Α.Σ.Ε.Ι.) ισότιμο με τις σχολές που προβλέπονται στο άρθρο 1 του ν. 3187/2002 (ΦΕΚ 233 Α') και υπάγεται στο Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας (Γ.Ε.ΕΘ.Α.)». Περαιτέρω, στο άρθρο 2 του ν.δ/τος 1032 της 12/15.11.1971 «Περί του Σώματος Αξιωματικών Αδελφών Νοσοκόμων» (Α' 232), ορίζεται, στις παρ. 1 και 2, όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 1848/1989 «Προέλευση των μόνιμων αξιωματικών του Οικονομικού και του Στρατολογικού Σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλες διατάξεις» (Α' 112), ότι: «Οι αξιωματικοί νοσηλεύτριες των Ενόπλων Δυνάμεων προέρχονται από τις απόφοιτες της Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Νοσηλευτικής (Σ.Α.Ν.). Η Σχολή αυτή είναι τετραετούς φοίτησης. 2. Όσες αποφοιτούν από τη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών (Σ.Α.Ν.) φέρουν το βαθμό της ανθυπολοχαγού ή τον αντίστοιχο βαθμό του Κλάδου των Ενόπλων Δυνάμεων στον οποίο ανήκουν» και, στην παρ. 7, του ίδιου άρθρου ότι: «Όπου στις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας αναφέρονται οι όροι «αξιωματικοί αδελφές νοσοκόμοι» και «Σχολή Αξιωματικών Αδελφών Νοσοκόμων» αντικαθίστανται με τους όρους «Αξιωματικοί Νοσηλεύτριες» και «Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτικής (Σ.Α.Ν.)». Επίσης, ο ν. 1911/1990 «Εισαγωγή γυναικών στις ανώτατες στρατιωτικές σχολές, ρύθμιση στρατολογικών θεμάτων και άλλες διατάξεις» (Α'

166) όριζε, στο άρθρο 26, όπως ίσχυε μετά την τροποποίησή του με τον ν. 2439/1996, ότι: «1. Στη γενική ειδικότητα των Ιατρών και Οδοντιάτρων του Υγειονομικού Σώματος εντάσσονται, μετά από αίτησή τους, οι Αξιωματικοί Νοσηλευτές, Νοσηλεύτριες και Οδοντίατροι των τριών Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, εφόσον φέρουν βαθμό μέχρι του Λοχαγού και αντιστοίχων και είναι κάτοχοι πτυχίου Ιατρικής ή Οδοντιατρικής Σχολής. 2. (...) 5. Ο προ της εντάξεως χρόνος υπηρεσίας αξιωματικού θεωρείται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στη νέα επετηρίδα για κάθε περίπτωση». Τέλος, στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 1394/1983 «Εκπαίδευση των Στελεχών του Στρατού Ξηράς» (Α' 125) ορίζεται ότι: «1. Οι Αξιωματικοί Ιατροί Υγειονομικού ειδικούνται υποχρεωτικά με φροντίδα της Υπηρεσίας. (...). Η ειδίκευση γίνεται στο εσωτερικό και, όταν δεν υπάρχει δυνατότητα, στο εξωτερικό, αφορά τη λήψη μιας από τις ιατρικές ειδικότητες κατά τις ανάγκες της υπηρεσίας και έχει ως επακόλουθο πρόσθετη υποχρέωση παραμονής στο Στράτευμα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.».

VI. Από το συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων και κυρίως του άρθρου 64 του ν.δ/τος 1400/1973, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3257/2004 και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης της καταλογιστικής εις βάρος της αναιρεσείουσας απόφασης, συνάγονται τα ακόλουθα: Όλοι αδιακρίτως οι αξιωματικοί που αποφοιτούν από τα Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Σ.Ε.Ι.), στα οποία περιλαμβάνεται και η Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτικής (Σ.Α.Ν.), με τα πτυχία των αποφοίτων της οποίας έχουν εξομοιωθεί και τα πτυχία των αξιωματικών νοσηλευτριών της Σχολής Αξιωματικών Αδελφών Νοσοκόμων (Σ.Α.Α.Ν.), που έχουν ολοκληρώσει

επιτυχώς τη φοίτησή τους στη Σχολή Εφαρμογής Υγειονομικού (βλ. άρθρο 3 παρ. 1 και 13 του ν. 3257/2004), καθώς και τη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων (Σ.Σ.Α.Σ.) και αναλαμβάνουν, από την ονομασία τους ως Ανθυπολοχαγών, Σημαιοφόρων ή Ανθυποσημηναγών, υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις, δύνανται πλέον (σε αντίθεση με τις προγενέστερες ρυθμίσεις της παραγράφου 17 του ανωτέρω άρθρου), να παραιτηθούν, πριν συμπληρώσουν το χρόνο υποχρεωτικής παραμονής τους σε αυτές. Ειδικότερα, οι αξιωματικοί αναλαμβάνουν αρχικά υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις για χρόνο διπλάσιο του χρόνου φοίτησής τους στις προαναφερόμενες σχολές (αντί του τριπλάσιου που όριζαν οι διατάξεις του άρθρου 64 του ν.δ/τος 1400/1973 πριν την αντικατάστασή τους ως ανωτέρω), ενώ οι αξιωματικοί του υγειονομικού σώματος, που εξειδικεύονται με μέριμνα της υπηρεσίας τους, έχουν, όπως άλλωστε προεβλέπετο και υπό το προϊσχύσαν καθεστώς, επιπρόσθετη υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις διάρκειας πέντε (5) ετών (παρ. 7). Επομένως, η βασική υποχρέωση παραμονής τους εκ της φοιτήσεώς τους και εκ της ειδικότητας, εφόσον αυτή διανύεται στο εσωτερικό, ανέρχεται σε 17 έτη. Στην περίπτωση δε των Αποφοίτων της Σχολής Αξιωματικών Νοσηλευτικής, που μετατάσσονται στη γενική ειδικότητα των ιατρών του Υγειονομικού, η υποχρέωση παραμονής τους, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 1 του ν. 1911/1990, ανέρχεται σε 13 έτη. Οι ανωτέρω νομοθετικοί περιορισμοί, ήτοι η υποχρέωση παραμονής στο στράτευμα επί διπλάσιο διάστημα του καθοριζόμενου, στον κανονισμό της οικείας σχολής, χρόνου φοίτησης, καθώς και, σε περίπτωση αποκτήσεως ιατρικής ειδικότητας, η υποχρέωση παραμονής για πέντε επιπλέον έτη, επιβάλλονται για λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι αφορούν στην

οργάνωση και στον προγραμματισμό των Ενόπλων Δυνάμεων και την ανάγκη εξασφάλισης στελεχών σ' αυτές. Οι περιορισμοί αυτοί συνιστούν εύλογο περιορισμό του δικαιώματος των στρατιωτικών ιατρών και των εξομοιούμενων με αυτούς (δηλ. των Αποφοίτων της Σχολής Αξιωματικών Νοσηλευτικής που μετατάσσονται στη γενική ειδικότητα των ιατρών του Υγειονομικού), για εργασία και δεν αποτελούν, κατ' αρχήν, υπέρμετρο περιορισμό της προσωπικής τους ελευθερίας, καθόσον αυτοί οικειοθελώς υπάγονται στο καθεστώς της στρατιωτικής υπηρεσίας και η υποχρέωση που αναλαμβάνουν είναι γνωστή εκ των προτέρων. Άλλωστε, οι ισχύοντες περιορισμοί δεν θίγουν τον πυρήνα του δικαιώματος προς εργασία (αλλαγής επαγγέλματος), αφού δεν εξικνούνται μέχρι την απαγόρευση αποχωρήσεως από το στράτευμα, όπως ίσχυε υπό το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς, με το οποίο απαγορευόταν η παραίτηση, πριν την εκπλήρωση του ανειλημμένου χρόνου παραμονής. Υπό τις ισχύουσες ρυθμίσεις, εις βάρος του προώρως αποχωρήσαντος αξιωματικού προβλέπεται η καταβολή υπέρ του Δημοσίου αποζημιώσεως, η οποία το μεν λειτουργεί ως εύλογο αντικίνητρο για να μην αποχωρούν προώρως οι αξιωματικοί προς βλάβη του δημοσίου συμφέροντος, το δε έχει χαρακτήρα αποκαταστατικό των δαπανών, στις οποίες υποβάλλεται το Δημόσιο για την εκπαίδευση των αξιωματικών, στους οποίους παρέχεται, πέραν της εκπαίδευσης καθεαυτής, και στέγαση, διατροφή, μισθός και ένδυση. Το ύψος δε της εν λόγω αποζημίωσης υπολογίζεται κατά αντικειμενικό τρόπο και καθορίζεται από το βασικό μισθό του κατεχόμενου βαθμού επί τους υπολειπόμενους μήνες υποχρεωτικής παραμονής στο στράτευμα του αποχωρούντος αξιωματικού. Περαιτέρω, για τον υπολογισμό του χρόνου υποχρεωτικής παραμονής προς εκπλήρωση της αναληφθείσας

υποχρέωσης λαμβάνεται υπόψη ο συνολικός χρόνος παραμονής τους στο στράτευμα μετά την ονομασία τους ως Ανθυπολοχαγών, κατά τη διάρκεια του οποίου αυτοί προσέφεραν τις υπηρεσίες τους παρέχοντας πραγματική στρατιωτική υπηρεσία. Κατά την έννοια δε της διάταξης της παρ. 15 του προαναφερόμενου άρθρου 64 του ν.δ. 1400/1973, όπως αυτή ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1 του ν. 3257/2004, ερμηνευόμενης υπό το πρίσμα των προαναφερθεισών συνταγματικών διατάξεων και ιδίως της αρχής της αναλογικότητας, ο χρόνος που διανύεται από τους αξιωματικούς γιατρούς για την απόκτηση ειδικότητας δεν συνιστά χρόνο εκπαίδευσης, αλλά χρόνο πραγματικής υπηρεσίας. Κατά τούτο, ο χρόνος αυτός διαφοροποιείται από τον μη συνδεδεμένο με την εξειδίκευση χρόνο εκπαίδευσης, όπως είναι αυτός που διανύεται σε αμιγώς εκπαιδευτικές δραστηριότητες που αναφέρονται στις παραγράφους 3, 4, 5 και 6 του προαναφερόμενου άρθρου, κατά τη διάρκεια των οποίων οι αξιωματικοί απομακρύνονται πλήρως από τα καθήκοντα του στρατιωτικού γιατρού. Ως εκ τούτου, η ρύθμιση του εδ. β' της παρ. 15 του προαναφερόμενου άρθρου 64, σύμφωνα με την οποία «ο χρόνος εκπαίδευσης δεν προσμετράται για τη συμπλήρωση της αναλαμβανόμενης υποχρέωσης», αναφέρεται στο χρόνο που διανύεται σε αμιγώς εκπαιδευτικές δραστηριότητες και όχι στο χρόνο απόκτησης της ειδικότητας, ο οποίος, συνακόλουθα, πρέπει να προσμετράται για τον υπολογισμό του συνολικού πραγματικού χρόνου παραμονής στο Στράτευμα. Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι υπό το προϊσχύσαν νομοθετικό καθεστώς οι αναφερόμενες στις ανωτέρω παραγράφους 3, 4, 5 και 6 δραστηριότητες, δηλαδή η αποστολή για εκπαίδευση στο εξωτερικό, η φοίτηση σε Α.Ε.Ι. της ημεδαπής και η εκπαιδευτική άδεια στο

εσωτερικό ή στο εξωτερικό, ορίζονταν ρητά ως χρόνος εκπαίδευσης (παρ. 12) και διακρίνονταν από το χρόνο εξειδίκευσης των γιατρών (παρ. 7), ο οποίος συνυπολογιζόταν ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας για τη συμπλήρωση της αναλαμβανόμενης υποχρέωσης παραμονής τους στο στράτευμα. Δεν μπορεί, συνεπώς, να θεωρηθεί ότι στις προθέσεις του νομοθέτη του άρθρου 1 του ν. 3257/2004, με τις διατάξεις του οποίου επιδιώχθηκε, κατά την εισηγητική του έκθεση, ο εκσυγχρονισμός του προηγούμενου δυσμενέστερου νομικού καθεστώτος και η εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η χώρα με την κύρωση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (ν. 1426/1984), ήταν να παύσει να θεωρείται ο χρόνος της εξειδίκευσης των στρατιωτικών γιατρών ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας, παρά το γεγονός ότι κατά το χρόνο αυτό αυτοί συνεχίζουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, υπό την ιδιότητά τους αυτή σε νοσηλευτικά ιδρύματα. Διαφορετική ερμηνεία, σύμφωνα με την οποία ο χρόνος απόκτησης της ειδικότητας δεν προσμετράται για τη συμπλήρωση της αναλαμβανόμενης υποχρέωσής τους θα διατάρασσε τη δίκαιη ισορροπία μεταξύ του επιδιωκόμενου από το νομοθέτη σκοπού της ανάγκης των Ενόπλων Δυνάμεων να επωφελούνται των υπηρεσιών των στελεχών τους κατά το μεγαλύτερο δυνατό χρονικό διάστημα και της επαγγελματικής ελευθερίας των στρατιωτικών γιατρών, αφού θα τους επέβαλε μη εύλογα να παραμένουν υποχρεωτικά στις Ένοπλες Δυνάμεις για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο τουλάχιστον του ημίσεος της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας, γεγονός που θα παραβίαζε τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας (βλ. Ολ. Ε.Σ. 1754/2015, η οποία παραπέμπει στις 2475, 3230/2011, 2323, 2648/2013 όπου και ειδικότερη γνώμη περί

αντισυνταγματικότητας της διάταξης του εδ. β' της παρ. 15 του άρθρου 64 του ν.δ. 1400/1973 καθώς και μειοψηφία). Μειοψήφησαν οι Σύμβουλοι Βιργινία Σκεύη, Δέσποινα Τζούμα, Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Αργυρώ Μαυρομμάτη και Κωνσταντίνος Κρέπης, οι οποίοι υποστήριξαν τα ακόλουθα: Οι αποφοιτούντες από τη Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτικής αναλαμβάνουν από τη ονομασία τους ως Ανθυπολοχαγών υποχρέωση παραμονής στις ένοπλες δυνάμεις για χρόνο διπλάσιο του χρόνου φοίτησής τους. Εφόσον δε είναι κάτοχοι πτυχίου ιατρικής σχολής, μετατάσσονται, ύστερα από αίτησή τους, στη γενική ειδικότητα των ιατρών του Υγειονομικού Σώματος του οικείου κλάδου των Ενόπλων Δυνάμεων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 26 του ν. 1911/1990, και αναλαμβάνουν, εφόσον εξειδικευτούν με μέριμνα της υπηρεσίας τους, πλην της αρχικής υποχρέωσης παραμονής στο στράτευμα για χρόνο διπλάσιο της φοίτησής τους στη Σχολή Νοσηλευτριών, δηλαδή για οκτώ (8) έτη, πρόσθετη υποχρέωση παραμονής διάρκειας πέντε (5) ετών, η οποία εκπληρώνεται μετά τη λήξη της ειδίκευσης που δημιούργησε την εν λόγω υποχρέωση. Ενόψει αυτών, για την εκπλήρωση της πρόσθετης υποχρέωσης παραμονής στο στράτευμα πρώην αξιωματικού νοσηλεύτριας, που έχει μεταταγεί στη γενική ειδικότητα των στρατιωτικών ιατρών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 26 του ν. 1911/1990, και, στη συνέχεια, απέκτησε ιατρική ειδικότητα με μέριμνα της υπηρεσίας της, δεν μπορεί να προσμετρηθεί ο προγενέστερος της ανάληψης της σχετικής υποχρέωσης χρόνος που διανύθηκε για την απόκτηση της ειδικότητας. Ο χρόνος δε αυτός, ο οποίος συνιστά χρόνο πραγματικής υπηρεσίας και όχι εκπαίδευσης (βλ. αντί πολλών Ολ. Ε.Σ. 2475, 3230/2011, 2323, 2648/2013),

μπορεί να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό του πραγματικού χρόνου παραμονής στο στράτευμα προς εκπλήρωση της αρχικής υποχρέωσης εκ της φοιτήσεως σε Α.Σ.Ε.Ι.. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, σύμφωνα με την οποία για την εκπλήρωση της αναληφθείσας πρόσθετης υποχρέωσης παραμονής στο στράτευμα, που απορρέει από την απόκτηση ιατρικής ειδικότητας, πρέπει να ληφθεί υπόψη και ο χρόνος που διανύθηκε γι' αυτήν, ο οποίος προηγείται της ανάληψης της σχετικής υποχρέωσης, δεν θα ήταν σύμφωνη με το σκοπό θέσπισης της εν λόγω υποχρέωσης, που συνίσταται στο να επωφελούνται οι Ένοπλες Δυνάμεις από τις εξειδικευμένες, μετά την απόκτηση της ειδικότητας, υπηρεσίες των στρατιωτικών ιατρών και να διασφαλίζεται επαρκής στελέχωση των στρατιωτικών νοσηλευτικών ιδρυμάτων και των μονάδων παροχής υγείας με ειδικευμένους ιατρούς για μια επαρκή, σε σχέση με τις ανάγκες τους, περίοδο. Η εν λόγω δε ρύθμιση επιβάλλει θεμιτό περιορισμό του δικαιώματός τους για ελεύθερη επιλογή, άσκηση και αλλαγή επαγγέλματος και δεν πλήττει την αρνητική όψη του δικαιώματός τους για εργασία, καθόσον αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση του προαναφερόμενου σκοπού δημοσίου συμφέροντος και επιβάλλει περιορισμό, που είναι συναφής προς το αντικείμενο και το χαρακτήρα του επαγγέλματος, που οι στρατιωτικοί ιατροί επιλέγουν και της δημόσιας υπηρεσίας που αναλαμβάνουν, τελεί δε σε σχέση αναλογίας προς το σκοπό αυτό, λαμβανομένων υπόψη και των προνομίων που συνδέονται με το επάγγελμα του στρατιωτικού ιατρού (ΕΔΔΑ Χίτος κατά Ελλάδα, απόφ. της 12.5.2015, σκ. 98-100). Ενόψει αυτών, η εν λόγω ρύθμιση δεν αντιβαίνει στις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1, 22 παρ. 1 και 4 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, ούτε στις υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 του κυρωθέντος με το

πρώτο άρθρο του ν. 1426/1984 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (πρβλ. Ν Τμήμα Ελ. Συν. 3489/2015).

VII. Στην υπό κρίση υπόθεση, το δικάσαν Τμήμα με την πληττόμενη απόφασή του, κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, δέχθηκε τα ακόλουθα: Η αναιρεσείουσα εισήχθη στη Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτικής στις 20.9.1993 και μετά την αποφοίτησή της ονομάστηκε Ανθυπολοχαγός Νοσηλεύτρια του Υγειονομικού στις 10.7.1997. Από την ημερομηνία αυτή ανέλαβε, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 64 του ν.δ/τος 1400/1973, όπως ισχύει, αρχική υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις για χρονικό διάστημα διπλάσιο του χρόνου φοίτησής της στην ως άνω Σχολή, δηλαδή για χρονικό διάστημα 7 ετών, 7 μηνών και 10 ημερών. Στις 27.11.2003, ενώ είχε αποκτήσει πτυχίο ιατρικής σχολής, η αναιρεσείουσα μετατάχθηκε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 παρ. 1 του ν. 1911/1990, στη γενική ειδικότητα των ιατρών του Υγειονομικού με το βαθμό της Υπολοχαγού και, ακολούθως, κατά το χρονικό διάστημα από 6.2.2006 έως 5.2.2010, εξειδικεύτηκε, με μέριμνα της υπηρεσίας της, στην ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας στο ... Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Μετά την ολοκλήρωση της ως άνω εξειδίκευσης, η ανωτέρω ανέλαβε, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 64 του ν.δ/τος 1400/1973, όπως ισχύει, πρόσθετη υποχρέωση παραμονής στο στράτευμα για 5 επιπλέον έτη. Στη συνέχεια, με το από 2013 π.δ/μα (Γ' .../... ... 2013) τέθηκε, μετά από αίτησή της, σε αποστρατεία και στις 8.4.2013 διαγράφηκε από τα εν ενεργεία στελέχη του Στρατού Ξηράς. Κατόπιν τούτων, καταλογίστηκε σε βάρος της, με την προσβαλλόμενη πράξη του Διευθυντή Οικονομικού/3α του Γενικού Επιτελείου Στρατού, το ποσό των

31.107,10 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο γινόμενο του συνόλου των εκκαθαρισμένων πραγματικών αποδοχών του κατεχόμενου βαθμού, που έλαβε κατά την έξοδό της από την ενεργό υπηρεσία, επί τον υπολειπόμενο, κατά τους υπολογισμούς του Στρατού, χρόνο υποχρεωτικής παραμονής του σ' αυτήν, ανερχόμενο σε 1 έτος, 9 μήνες και 29 ημέρες. Ειδικότερα, σύμφωνα με το .../5.5.2014 έγγραφο του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Μόνιμου Στρατιωτικού Προσωπικού/4α του Γ.Ε.Σ., η αναιρεσείουσα είχε εκπληρώσει την αρχική υποχρέωση που ανέλαβε από τη φοίτησή της στη Σ.Α.Ν. (7 έτη, 7 μήνες και 10 ημέρες) στις 20.2.2005, για τον υπολογισμό δε της εκπληρωθείσας πρόσθετης υποχρέωσης, διάρκειας πέντε (5) ετών, που ανέλαβε λόγω της εξειδίκευσής της στην Ιατρική της Εργασίας, ελήφθη υπόψη μόνον το χρονικό διάστημα από 6.2.2010 μέχρι 7.4.2013 (3 έτη, 2 μήνες και 1 ημέρα) και δεν προσμετρήθηκε ο χρόνος που διανύθηκε για την απόκτηση της ειδικότητας, δηλαδή το διάστημα από 6.2.2006 μέχρι 5.2.2010 (4 έτη). Έφεση της ήδη αναιρεσείουσας κατά της ως άνω καταλογιστικής πράξης απορρίφθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Ειδικότερα, κατά το μέρος που με την προσβαλλόμενη απόφαση έγινε δεκτό ότι νομίμως δεν προσμετρήθηκε στο συνολικό χρόνο υποχρεωτικής παραμονής της ήδη αναιρεσείουσας ο χρόνος απόκτησης της ειδικότητας, με την αιτιολογία ότι ο χρόνος αυτός αποτελεί χρόνο εκπαίδευσης και όχι χρόνο παροχής υπηρεσιών, καθώς και ο χρόνος υπηρεσίας, που διανύθηκε πριν την έναρξη της ειδίκευσής της, με την αιτιολογία ότι η πρόσθετη υποχρέωση παραμονής στο στράτευμα λόγω ειδίκευσης, αρχίζει να υπολογίζεται και, ως εκ τούτου, να εκπληρώνεται μετά τη λήξη της ανωτέρω ειδίκευσης, η οποία και δημιούργησε την εν λόγω υποχρέωση, το Τμήμα, με τις ανωτέρω παραδοχές,

εσφαλμένως ερμήνευσε και εφάρμοσε τις διέπουσες την υπό κρίση υπόθεση διατάξεις των παραγράφων 7 και 15 του ν.δ/τος 1400/1973, καθόσον σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη V της παρούσας, για την εκπλήρωση της υποχρέωσης παραμονής στο στράτευμα (αρχικής και πρόσθετης) πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ο συνολικός χρόνος παραμονής σ' αυτό συνυπολογιζομένου και του χρόνου ειδίκευσης, ο οποίος αποτελεί χρόνο πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας. Μειοψήφησαν οι Σύμβουλοι Βιργινία Σκεύη, Δέσποινα Τζούμα, Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Αργυρώ Μαυρομμάτη και Κωνσταντίνος Κρέπης, οι οποίοι υποστήριξαν τα ακόλουθα: Η αναιρεσείουσα λόγω της φοίτησής της στη στρατιωτική σχολή αδελφών νοσοκόμων, ανέλαβε αρχικά υποχρέωση παραμονής στο στράτευμα για χρόνο διπλάσιο της φοίτησής της, ήτοι από τις 10.7.1997 έως και τις 20.2.2004. Στις 27.11.2003 μετατάχθηκε, κατόπιν αιτήσεώς της, στη Γενική Ειδικότητα των Ιατρών του Υγειονομικού Σώματος, στο πλαίσιο της οποίας ειδικεύτηκε, από 6.2.2006 έως 5.2.2010, στην Ιατρική Εργασία. Κατά το χρόνο έναρξης της ειδίκευσής της (6.2.2006) είχε ήδη εκπληρώσει την αρχική υποχρέωση παραμονής της στο στράτευμα, την οποία είχε αναλάβει στο πλαίσιο άλλης ειδικότητας, λόγω της φοίτησής της στη Σχολή Αδελφών Νοσοκόμων, και όχι ως ιατρός υγειονομικού. Ανέλαβε δε, λόγω της εξειδίκευσής της, νέα υποχρέωση παραμονής στο στρατό πέντε ετών. Όπως προκύπτει και από τη διάταξη της παρ. 15 του άρθρου 64 του ν.δ. 1400/1973, η πρόσθετη υποχρέωση παραμονής στο στράτευμα αρχίζει να υπολογίζεται και, ως εκ τούτου, να εκπληρώνεται μετά τη λήξη της ειδίκευσης, η οποία δημιούργησε την εν λόγω υποχρέωση. Εν όψει των ανωτέρω, δεν μπορεί να ληφθεί υπ' όψιν, στην συγκεκριμένη υπόθεση, για την

εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσης παραμονής της αναιρεσείδουσας, λόγω ειδικότητας (την οποία και μόνο αφορά ο επίδικος καταλογισμός) ο συνολικός χρόνος παραμονής της στο στράτευμα που είχε διανυθεί σε προγενέστερο χρόνο, ήτοι πριν από την ανάληψη της εν λόγω υποχρέωσης και κυρίως με άλλη ειδικότητα. Ο περιορισμός αυτός στην επαγγελματική ελευθερία της αναιρεσείδουσας παρίσταται εύλογος, πρόσφορος και αναγκαίος για την επίτευξη του σκοπού δημοσίου συμφέροντος που επιδιώκεται με την ανωτέρω ρύθμιση, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη ότι η αναιρεσείδουσα προσέφερε τις υπηρεσίες της στις Ένοπλες Δυνάμεις με την ειδικότητα του ιατρού μόνο για το χρονικό διάστημα από 27.11.2003 έως 4.3.2013 δηλαδή για χρονικό διάστημα μικρότερο των 10 ετών. Διαφέρει κατά τούτο από τις λοιπές περιπτώσεις στρατιωτικών ιατρών, οι οποίοι, εφόσον εξειδικεύονται με μέριμνα της υπηρεσίας, αναλαμβάνουν υποχρέωση παραμονής επί δεκαεπτά έτη, ήτοι το διπλάσιο του καθοριζόμενου χρόνου φοίτησης στη Σ.Σ.Α.Σ. ($2 \times 6 = 12$), πλέον των πέντε ετών για την ειδικότητα, για τους οποίους παγίως έχει κριθεί από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου (βλ. ενδεικτικά Ολ. ΕλΣυν 2323, 2648/2013) ότι ο χρόνος ειδικότητας πρέπει να προσμετράται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας για τη συμπλήρωση της αναλαμβανόμενης υποχρέωσης παραμονής στο στράτευμα, καθόσον σε διαφορετική περίπτωση θα υποχρεώνονταν να παραμείνουν στο στράτευμα πλέον του ημίσεος της επαγγελματικής τους θητείας (22 τουλάχιστον έτη). Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, στην υπό κρίση περίπτωση, θα ακύρωνε στην ουσία το δικαιολογητικό λόγο θέσπισης της εν λόγω υποχρέωσης παραμονής και της καταβολής αποζημίωσης από τον προώρως αποχωρήσαντα στρατιωτικό ιατρό, ως αντικινήτρου για όσους αξιωματικούς υγειονομικού δεν

ενδιαφέρονται σοβαρά να ακολουθήσουν τη στρατιωτική σταδιοδρομία, ανατρέποντας τον προγραμματισμό των Ενόπλων Δυνάμεων από την απώλεια των υπηρεσιών των πρόωρα αποχωρούντων αξιωματικών ιατρών, ενώ το Ελληνικό Δημόσιο προσέβλεπε στην παροχή των εξειδικευμένων υπηρεσιών τους στα στρατιωτικά νοσηλευτικά ιδρύματα και στις μονάδες παροχής υπηρεσιών υγείας, γι' αυτό, εξάλλου, και μερίμνησε για την τοποθέτηση και εκπαίδευσή τους για την απόκτηση συγκεκριμένης ειδίκευσης, καταβάλλοντάς τους παράλληλα και αποδοχές. Η γνώμη όμως αυτή δεν κράτησε.

VIII. Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει, κατά παραδοχή ως βάσιμου του οικείου αναιρετικού λόγου, να γίνει δεκτή η ένδικη αίτηση, παρελκούσης της εξέτασης του έτερου λόγου αυτής, και να ανααιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Μετά την αναίρεση δε της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στην αιτούσα του παραβόλου που κατατέθηκε για την άσκηση της αναίρεσης (άρθρο 73 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013). Περαιτέρω, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, πρέπει να απαλλαγεί το Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη της ανααιρεσείουσας (άρθρο 123 του π.δ. 1225/1981, όπως ισχύει, σε συνδυασμό με το άρθρο 275 παρ. 1 εδ. τελευταίο του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας).

IX. Μετά την αναίρεση, κατά τα ανωτέρω, της προσβαλλόμενης απόφασης, η υπόθεση, η οποία δεν χρειάζεται διευκρίνιση κατά το πραγματικό της μέρος, πρέπει να διακρατηθεί και να δικασθεί περαιτέρω στην ουσία από την Ολομέλεια (άρθρο 87 παρ. 4 του ν. 4129/2013).

X. Η ήδη ανααιρεσείουσα μετά την αποφοίτησή της από τη Σχολή

Αξιωματικών Νοσηλευτικής, ονομάστηκε στις 10.7.1997 Ανθυπολοχαγός Νοσηλεύτρια. Από την ημερομηνία αυτή ανέλαβε αρχική υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις για χρονικό διάστημα διπλάσιο του χρόνου φοίτησής της στην ως άνω Σχολή, δηλαδή για χρονικό διάστημα 7 ετών, 7 μηνών και 10 ημερών. Στις 27.11.2003, ενώ είχε αποκτήσει πτυχίο ιατρικής σχολής, η αναιρεσείουσα μετατάχθηκε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 παρ. 1 του ν. 1911/1990, στη γενική ειδικότητα των ιατρών του Υγειονομικού με το βαθμό της Υπολοχαγού και, ακολούθως, κατά το χρονικό διάστημα από 6.2.2006 έως 5.2.2010, εξειδικεύτηκε, με μέριμνα της υπηρεσίας της, στην ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας στο ... Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Επομένως, η ανωτέρω, η οποία είχε συνολική υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις για δεκατρία (13) έτη, ενόψει του συνολικού χρόνου παραμονής στο στράτευμα, στον οποίο συνυπολογίζεται τόσο ο χρόνος της εξειδίκευσής της, όσο και ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας που διανύθηκε πριν από αυτή, εξάντλησε το χρόνο υποχρεωτικής παραμονής του σ' αυτές. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, κατά την κρατήσασα άποψη, πρέπει να γίνει δεκτή η ένδικη έφεση και να ακυρωθεί η εκδοθείσα σε βάρος της εκκαλούσας καταλογιστική απόφαση. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στην εκκαλούσα του παραβόλου που κατατέθηκε για την άσκηση της έφεσης (άρθρο 56 παρ. 1 του π.δ. 774/1980, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 57 παρ. 3 του ν. 3659/2008) και να απαλλαγεί το εφεσίβλητο Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη της εκκαλούσας.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την αίτηση.

Αναιρεί την 646/2016 απόφαση του V Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Διατάσσει την απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου αναιρέσεως στην αναιρεσεύουσα.

Απαλλάσσει το αναιρεσίβλητο από τα δικαστικά έξοδα της αναιρεσεύουσας.

Διακρατεί και δικάζει την έφεση κατά της .../2.7.2014 απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Οικονομικού 3α του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

Ακυρώνει την απόφαση αυτή.

Διατάσσει την απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου εφέσεως στην εκκαλούσα. Και

Απαλλάσσει το εφεσίβλητο Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη της εκκαλούσας.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 29 Ιουνίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΑΡΓΥΡΩ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 24 Ιουνίου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ